

SZERETETTEL A SZERETETÉRT!

A Magyar Katolikus Egyház az idei évben is figyelemfelkeltő kampánnyal szeretné segíteni az adózók tájékozódását az adóbevallások időszakában, különös tekintettel az egyházi 1% felajánlására. A kampány jelmondata, „*Szeretettel a szeretetért!*” a Szentírás tanítását tükrözi, ahol minden érték közül a legnagyobb a szeretet, a szeretetből fakadó cselekedet. A Katolikus Egyház karitatív segítségnyújtással és egyéb szociális tevékenységével is rászoruló embertársaink mellett áll.

Kérjük, támogassa a Katolikus Egyház szolgálatát adója egyházi 1%-ával, hogy minél több helyen nyújthassunk segítséget! Technikai szám: 0011

Szeretnénk felhívni a figyelmét, hogy a legkisebb, akár a nulla összegről szóló rendelkezés is értékes, mert az állam a nyilatkozók számának arányában ad kiegészítést az egyházaknak.

NAGYBŐJT 3. VASÁRNAPJA – HULLADÉK

„Köszönjük azoknak a híveknek az áldozatkészségét, akik a héten csökkentették lakásuk hőmérsékletét. Ferenc pápa Áldott légy enciklikájának szellemében most arra buzdítjuk a kedves híveket, hogy az előttünk álló héten törekedjünk arra, hogy kevés hulladékot termeljünk. Például csomagolatlan árukat vegyünk, ne kérjünk a boltban szatyrot, zacskót, és amit kidobunk, azt is a fajtájának megfelelő kukába, veszélyeshulladékgyűjtőbe vagy pedig komposztba tegyük.”

KARITÁSZ

A február 21-i „Egymillió csillag a szegényekért!” című írásnak helyesbítése, tévesen Kiss Ferencné Eta helyett Kerékgyártóné Cecília nevét írtam a köszönet soraiba. Kerékgyártóné Cecília egyéb területen végez áldozatos szolgálatot templomunkban. - Ismételt szeretnénk hálánkat kifejezni Kiss Ferencné Etának, Dr. Alexi Erzsikének és Csirszka Jánosnak az időkért tett áldozatos szolgálatukért. Jó látni az összejöveteleken részvevő idősök törődéssel teli boldog arcát. Köszönjük!

„SZERESD FELEBARÁTODAT, MINT ÖNMAGADAT!”

- Életállapot: gyógyító önismereti kiscsoport

Templomunk közösségi termében hétről-hétre (kedd 17.45) tartjuk csoportfoglalkozásainkat, ahol minden tag megtapasztalhatja, hogy a szeretet olyan összeolvadás, amelyben mindkét fél megőrzi függetlenségét, és olyan paradoxon, amelyben 2 ember úgy válik eggyé, hogy mégis megmarad kettőnek.

Az egészséges felnőtt ember képes arra, hogy megoldjon konfliktusokat, rendezze életvezetési (elsősorban addiktológiai) problémáit, érzelmi egyensúly zavarait.

A saját élményre és a csoportban szerzett interaktív tapasztalatokra épülő önismeret és készségfejlesztés segíti a kommunikáció hatékonyabb működését, a „kapcsolati játszmák” megismerését és korrigálását.

A realitás-kontroll gyógyító csoportunk segíti a függőségek testi-lelki-szellemi hátterének megismerését, az egészség biopszicho-szociális egységének helyreállítását ventillatív keretek között. Előadásunkban kiemeljük, hogy az érzelmi elakadásoknak a lelki egészség szempontjából nem csak kockázati, hanem - a segítő kapcsolati alkalmazás révén - lehetőségei is vannak, ezért az önismereti támogató csoportunk a segítői kapcsolat fenntartására és működésére alkalmas kapcsolati szintér.

Vezetik: Dr. Takách Gáspár ny. pszichiáter, addiktológus neurologus és pszichoterapeuta főorvos; Michels Antal plébános, lelkipedagógus; Füzesi-Kulcsár Szilvia addiktológiai konzultáns és

MISSZÓS MISE

20-án (szo) 15 órakor hálaadó misét tartottak a templomunkban, melyen a Misszió Tours-al rendszeresen zárandoklatra indulók és a zárandokutak iránt érdeklődők vettek részt.

A mise főcelebránsa Beer Miklós váci megyéspüspök volt. A szertartás előtt plébános atya köszöntötte a megjelenteket és bemutatva a templomot, majd püspök atya beszédében kiemelte, hogy egy zárandoklat jó lehetőség arra, hogy kiszakadva a hétköznapi életből szorosabban fűzzük kapcsolatunkat Istennel, és lélekben megújulva és megerősödve térjünk haza.

A mise után a résztvevők filmvetítéssel elevenítették fel a tavalyi Boldogasszony Zárandokvonat emlékeit. Üdvözlettel:

Budai András ügyvezető

A SZENTMISE UTÁN ASZTALT TERÍTETTEK

Székely János esztergom-budapesti segédpüspök mutatta be 21-én (v) a misét, amelyen a Szent Egyed közösség megemlékezett az utcán elhunyt hajléktalan barátairól. A józsefvárosi templomban készen álltak a terített asztalok, amelyek körül vendégül láttak mintegy háromszázötven hajléktalant.

A magyarországi Szent Egyed közösség évek óta szentmisében emlékezik elhunyt hajléktalan barátaira. Modesta miséje – ezt a nevet viseli világszerte az emlékező szertartás, egy hajléktalan asszony, Modesta Valenti emlékére, aki 1983. január 31-én Rómában a Termini-pályaudvar mellett rosszul lett. A 71 éves hajléktalan asszonyt a mentők nem vitték el, mert piszkosnak találták. Kevéssel ezután az utcán meghalt.

Székely János esztergom-budapesti segédpüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in Veritate Bizottságának elnöke mutatta be a szentmisét a Horváth Mihály téri templomban azok emlékére, akik az utcán éltek és haltak meg. „Isten házában otthon vagytok” – köszöntötte a híveket, köztük a háromszáz hajléktalan embert a püspök, és hangsúlyozta, hogy azokért imádkoznak ezen az estén, akik látszólag névtelenül haltak meg. Figyelmeztetett arra, hogy az evangéliumban a gazdag ember küszöbe előtt kéregető Lázár végtelenül értékes Isten számára, míg a történetben szereplő gazdag embernek még neve sincs. A mi világunkban éppen fordítva van, a szegény ember névtelen – Istennél azonban neve van, Isten számára végtelenül értékes.

Ezt követően Rudik Sándor, a Szent Egyed közösség hajléktalanszolgálatának egyik felelőse felolvasta az utcán elhunyt hajléktalan barátaink nevét. Minden névhez fűzött néhány mondatot, amely egyrészt kifejezte, milyen ember volt az illető, másrészt megmutatta, hogy a közösség tagjai számára személyesen fontos volt az az ember. Hajléktalan barátaink számára fontos jel ez az emlékezés: van, aki számon tartja őket, emlékszik rájuk haláluk után is.

A mise után az oltár megnagyobbodott és a szegények ebédjével folytatódott, az egyház ősi hagyományát felelevenítve.

Az ízletes ebédet a Kapuvári Ízvadászok készítették, akik Rómában már többször is vendégül látták a Szent Egyed közösség szegény barátait, egy éve pedig a pécsi szegényeknek főztek.

A szervezésben közreműködtek a Szeretet Misszionáriusai, akik a templom környékén szolgálnak a szegények között. Michels Antal plébános – Teréz anya nővéreinek támogatója, aki maga is elkötelezetten szolgálja a szegényeket – szintén részt vett az ebéden, szeretettel üdvözölte a betéroroket.

Magyar Kurír

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2016 FEBRUÁRJÁBAN

(I.)Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelmeseiket, a családokat szerető szerzetes- és

paptestvéreket, és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!

Képzeld – mondta barátnőjének egy idős asszony –, a napokban felkeresett egy szakdolgozatát író főiskolás. Arról faggatott, hogy én, akit tizenévesen szüleivel együtt kitelepítettek, aki így nem járhatott középiskolába sem, akinek nem egyengette senki és semmi az útját, sőt, hogyan gondolok vissza most, túl a nyolcvanon fiatalságomra, aktív életemre. Elmondtam, hogy milyen öröm volt a többi kitelepített fiatallal együtt a szabadidőnkben olyan dolgokról beszélgetni, amit mások a gimnáziumban megtanulhattak. Eldicsekedtem, hogy idős és betegeskedő szüleimet én tartottam el azzal, hogy többletmunkát vállaltam a faluban. Amikor meg visszakerültem a városba, és csak kazánfűtő lehettem egy szociális otthonban, akkor napközben sok szabadidőm jutott a jó meleg kazánházban, hogy levelezőként készüljek az érettségire. A főiskolás jegyeztetett, alig-alig kérdezett valamit, aztán egyszer csak kifakadt: Ne tessék haragudni, de ezzel én nem tudok mit kezdeni. Engem az érdekelne, hogy milyen szörnyűségek tetszett átmenni, hogy milyen gonoszságokkal találkozott. Arról beszéljen, hogy milyen sokat kellett szenvednie, hogy mi mindenről maradt le, hogy hogyan szoritották mindenütt a háttérbe! Tudja – válaszolt az idős asszony –, nekem boldog életem volt, sokat kellett küzdenem, de ez szép és jó volt, nem szenvedés, mindig tudtam, hogy küzdelem nélkül siker sincs.

A közgondolkodás azt tartja, hogy az ember akkor lehet boldog, ha igényei és vágyai maradandóan teljesülnek. Mivel az emberi törekvések nagyon szerteágazók, a boldogság tartalmi megnevezése is sokféle lehet. Kant szerint az ember valójában soha nem tudja egyértelműen megmondani, hogy mit óhajt és mit akar. Aquinói Szent Tamás viszont arra hívta fel a figyelmet, hogy a boldogság olyan valóság, amit az ember nem tud nem akarni, hiszen az azonos akaratának teljesülésével. Másrészt mivel a boldogságot véges, földi lehetőségeink között keressük, de teljességét földi életünkben meg nem tapasztalhatjuk, mindig csak úgy lebeg előttünk, mint eszmény. Isten az embert szeretetre, életre és boldogságra, és nem szenvedésre és halálra teremtette. A halál és a gyűlölet a bűn következménye. Isten azonban a bűn miatt nem vonja vissza minden embert üdvözíteni akaró tervét, hanem megváltást ígér. A földi élet megmarad ugyan a megpróbáltatások, a döntések és a küzdelmek idejének, de az ember végső célja az, hogy örökre részesedjék Isten életében, s benne megtalálja teljességét és nyugalmát. „Megteremtette Isten az embert kezdetben, és őt saját belátására bízta: adta még ezen felül parancsait és törvényeit. Ha meg akarod tartani a parancsokat, azok megtartanak téged, ha állandóan gyakorlod a hűséget, amely előtte kedves. Víz és tüzet helyezett eléd, amelyiket akarod, az után nyújtsd ki kezedet! Élet és halál, jó és rossz van az ember előtt, s azt kapja, ami kedvére van.” (Sir 15, 14–18)

Idézetek fel olyan eseteket saját életetekből, amelyekben nehéz volt minden szempontot mérlegelve döntönetek! Mi segített a helyes döntés meghozatalában?

Az ember földi élete a családban kezdődik, ott fejlődik, alakul, érik. „A gyermek számára életbe vágóan fontos, hogy első életéveiben a feltétlen elfogadás és a szerető gondoskodás légköre vegye körül. Ennek elsődleges helye a harmonikus családi otthon. A család Aquinói Szent Tamás kifejezésével – és a modern embertudományok szerint is – „szellemi-lelki anyaméh” a gyermek számára: éppen annyira nélkülözhetetlen egyénisége kibontakozásához, mint ahogyan a magzati állapot a test kifejlődéséhez. Ahhoz, hogy az ember személyisége kialakuljon, szeretetre, „lélektől lélekig” ható párbeszédre és érzelmi kötődésre van szüksége. Megszületése után a csecsemő befogadja a reá sugárzó szeretetet, és annak légkörében nő fel: kapcsolatokat épít ki a körülötte élő, vele foglalkozó emberekkel, elsősorban szüleivel, testvéreivel, rokonaival. Idővel azonban el kell jutnia

e szeretet viszonzásáig, sőt a másokra figyelő, róluk gondoskodó szeretethez is.” (A boldogabb Családokért, MKPK körlevele 1999) **Hol húzódik az igénytelenség szabadsága (a szabadosság) és az igényesség szabadsága közötti határvonal?**

Bíró László az MKPK családreferens püspöke